

מהל' כלים ט"ז א"כ :

ג' ג' מ"ט ט"ס מהל' כלים
בבב' 6 :

דרכה . ר"ח פסק דהכנה כרבי שמעון דתוך הפרק כלפני הפרק כדמסקין עליה ויאל דופן (לפי דף מו.) והואו דאית ליה דתוך הזמן כלאחר זמן איתחב לעיל *ומתוך כך פסק נמי דאין הלכה כרבה דאמר חזקה הביאה סימנין דהא ר' שמעון דפסקין כוותיה לית ליה דרבה ועוד בפרק מי שמת (כ"ג דף קט.) אמר רב נחמן בודקין לחלילה ולמיאונים ואין נראה דלפניו יהיה הלכה כר' שמעון בזה דתוך הפרק כלפני הפרק אין הלכה כמותו בזה דלית ליה חזקה דרבה ללאו הא בזה תילא ורבה גופיה פסק לעיל דתוך הזמן כלפני זמן ואל דמויק הש"ס כדמייא כרבי שמעון ולית ליה דרבה אע"ג דאחי שפיר כרבי יהודה וכרבה אין זו ראייה מן הש"ס (ג) דמיישב דברייהא בכל ענין ודרב נחמן נמי ליתא מקמי רבה דהוי בתראה ועוד דרבה נמי איכא לאוקומי מילתיה דרב נחמן דאמר בודקין למיאונים הייט תוך הפרק דליכא חזקה אי נמי אחר הפרק ובודקין אס לא ימלאו שערות תמאן דאין חוששין שמא נשאו אלא כשבעל אחר זמן ורבה איירי בשבעל ומעשים בכל יום דמאינין אבדיקה נשים לאחר הפרק והייט דלא כר"ס ואפי' בתוך הפרק כלפני הפרק אומר רבי דאין הלכה כרבי שמעון דעל כרחק תוך הזמן ותוך הפרק לאו חדא מילתא הוא דאין חדא מילתא הוא א"כ אמאי איתחבו

תוספי הרא"ש

כשור לסי הפאה . והא דאמרין כל מעשיה בכלי גללים כלי אדמה נעשית דהיינו ב' ימים שמיון כל בתן השורף את הפאה והחמירו שם לפי שהקילו להפאותיה להציא מלבן של צדוקין : אלא לענין נספרא ספ' ר"ח וזו שבר בלשון יין ונראה שאין שבר כלי חרס ספסא משום נספרא אלא א"כ יתור לאוכלין (א) שש נשבר לנבר שושבר צריך יתור (ותיבה) חרס כן דרפנותיהו שיעורין ככדי סיבת קפן . ועד לזו ופולג ע"פ סאה ברביעית . וכיון דאיירי ע"י יתור אפי' הגדול שבתן יהא שיעורו כד סיבת קפן וי"ל כיון דאין דרך ליחוד שבר כלי גדול כשון קפניו בל כך כשלה דעתו . וסוהו קשה סאה דהניא בתוספתא דכילין בני קרקר' הגלי דרפנותיהו שישן ועשאן כלי מקבלין מופאה סכאן ולהבא כלי ר' סאיר והכ"א דכל כל חרס שפוחי שעת אחת שוב אין לו מופאה עולמית . והבא אמרין אע"ג דפוחי לנפרי יש לו מופאה ע"י יתור וכן ניקב כשאינו יתור סהר מקבלין יתים ויתרין כלי הוא לקבל רמונים ופרסי' דאם יתור לרמונים מקבל מופאה סכאן ולהבא . וי"ל דהיא כשאינו צריך תיקן נראה לדין שמוטה ע"י יתור והיא חנופה דאין לו מופאה לעולם היינו כשצריך (מופאה) תיקן . ותיבתא דתנן בספ' כלים תרובי תוליות פתח סו' שפחים סהר מירוח בפ"ם מקבל מופאה משיסקט לאפות בו סופנין אלמא מועיל בו תיקן ולא מיסתבר לאוקיפין כ' סאיר אלא כרבנן וי"ל דהא דאמר רבנן דאין לו מופאה לעולם היינו כשברים קבנים פתוחים שיעורו הפשוט בחילין דרפנות גרירותא לא פתחי בו תיקן אבל תך דתנור מירוי שריא כלי חשוב כפתחלה ע"י תיקוני : כ"צד בודקין כלי חרס לידע אם ניקב בגונם משקה . כולי שפעת' סמכר כלי חרס לענין טונם משקה וכן בפ' הצניע דמקשר רבא חשש מרות בכלי חרס ניקב בגונם משקה

הואוקיפיהו ותיקן נשטמן עניניה נתינה ומיטון וזהו נפ"י משתכח כלפני הפרק דמי וקטנה היא אבל לאחר הפרק דאי משתכחי סימן נינהו ושירין לה לא מהימני אלא להחמיר דלית ליה חזקה דרבה :
למפתחה כרובן . דהא מפני שאמרו סתמא היא וקמ"ל סתם משנה כרובן דאמרי אי אפשר : קראי . שדים נכחו בעשות מלרים דידך : **מתני'** **שהוא מכנים** . משקה כשמניחו על המים יש בו נקב גדול שהמים נכנסין לתוכו : מוילא . כל שכן אם טתן המים לתוס יולא המשקה לתוך : ויש . נקב קטן שמוילא ואינו מכנים ובגמרא מפרש מאי נפקא מינה : **כל אבר** . אלבע יתרה : **שיש בו לפורן יש בו טעם** . והוי אבר חשוב ומטמא בזהל אפי' אין בה שיעור דקימא לן "האברים אין להם שיעור אפי' פחות מכזית מן המז : **ויש שיש בו טעם נו** . לא הוי אבר אם יתרה היא אבל אינה של יתרה אפי' אין בו לפורן אבר הוא ומטמא : **כל המטמא במדרס הוב מטמא במה** . כדמפרש בגמרא שאין לך כלי הראוי למושב הז שאלן שם כלי עליו וראוי לקבל כל עומאות והא דנקט טמא מה משום דומיא דמדרס הוא דאב הטומאה הוא והכי קאמר כל הראוי להיות אב הטומאה במדרס הז ראויה להיות אב הטומאה אם נגע במה או נטמא בזהל המז : **ויש** . שהוא כלי גמור לקבל כל עומאות ויגעה אב הטומאה על ידי מה ואיט נעשה אב כדמפרש בגמרא : **ג' למי מטמא** . לקדש בו מי חטאת דרחמנא אמר (במודר יט) מים חיים אל כלי והאי לאו כלי הוא : **ופסול מזה גסטרא** . כלומר כל שכן אל נקבה גסטרא משקה בטליל לא מחורה גסטרא וטהורה מכל עומאה דהא אפי' כלי שלם מני נקיב ככונם משקה בטליל ליה : **גסטרא** . הייט שברי כלי חרס הראויין למלאכה ועדיין מקבלין עומאה כדתינא בגמרא באלו ערפות (חולין דף יד:) הדקין שבכלי חרס הן וקרקרוטיהן ודופנותיהן וישבין שלה מסומכין שיעורן ככדי סיכת קטן עד לוג ומלוג עד סאה ברביעית כו' : **מוילא** . דנקב קטן הוא : **כשר למי מטמא** . דכלי שלם בנקב קטן כולי האי לא בטליל : **ופסול משום גסטרא** . גסטרא שנקבה אפילו כמוליא משקה בטלה לה : **שונין** . הלכה למשה מסיני : **שיעורו ככונם משקה** . פחות של שיעורים המבטלים אותו מהיות כלי . כונם משקה הוא שיעור הראשון שהוא מבטלו מהיות כלי למי חטאת כדאמר במסכת שבת (דף יא:) חמש מדות בכלי חרס [ניקב כמוליא משקה טהור מלמלא גסטרא ועדיין כלי הוא לקדש בו מי חטאת] ניקב ככונם משקה פסול לקדש בו מי חטאת ועדיין כלי הוא לכל שאר דברים ניקב כשורש קטן טהור להכשיר זרעים ועדיין כלי הוא לטומאה שהרי ראוי לקבל בו זיתים ניקב כמוליא זית טהור מטומאה שקבל עד שייחדנו לרמונים ניקב כמוליא רמון טהור מכלום נמלא כונם משקה הוא שיעור הראשון אבל כמוליא משקה לא בטליל : **ולא אמרו מוליא משקה** . בטליל אלא לענין גסטרא בלבד אע"פ שאיט מכנים לפי שאין אומרים הבא גסטרא לגסטרא כשניקבה כמוליא משקה שוב אין חס עליה ואיט משתמש בה שאין אומר הבא גסטרא אחרת וגינה תחת גסטרא זו לקבל משקה היולא אבל בכלי שלם שנקב כמוליא משקה לא בטליל מכלום לפי שהוא חס עליו ואיט שוברו ומשתמש בו ומביא גסטרא ומניח תחתיו לקבל משקה היולא : **אם כנסה** . אם נכנס משקה לתוכה :

[לפי ל:]

[בככות ע. ג' ע"ג]

כוכה כ.
[לפי מנ:]

[שנת לו.]

הגהות הב"ח
(ה) גפ' רבי שמעון והלמחר הפרק: (ג) רש"י ד"ס והיניעית איתא ר"ס והלמחר הפרק: (ג) תוס' ד"ס והיניעית וט' אין זו ראייה מן הש"ס ששבים מיישב וכי ועוד דלכא נמי:

גליון הש"ס
תוס' ד"ס והיניעית וט' ומתוך כך פסק נמי . וכפינו זו כתבו הוב' בספ' ר"ח כחובות פת ע"כ ד"ס לאפוקי :

השל

[ע' תוס' פ' א' אלו מריפות
ד"ס מסודרים דכריהס
יפס]